

i hvilken Hensigt en Person søger Indfødsret, men om at værges Stats- og Kommunkasserne mod Behyrdelse med Udlændinge, som ikke kunne eller i hvert Fald med en vis Sandsynlighed ikke ville kunne ernære sig selv. Af Forhandlingerne og Afstemningerne i Landstinget vil det i øvrigt ses, at en Del af dette Tings Mindretal var enigt med Flertallet i denne Opfattelse.

Det andet Hovedpunkt, som har været Drøftelse underkastet, er Opholdets Varighed, og her kan det sikkert med Rette siges, at det har sin væsentlige Betydning, at vedkommende har været her et nogenledes langt Naremaal, saa at man ad denne Vej, naar ikke særlige Forhold paa anden Maade give nogen Sikkerhed i saa Henseende og tale for Optagelse, har et Bevis for, at han eller hun virkelig, som det hedder, „har sluttet sig til Danmark som et nyt Fædreland“. Vi kunne ikke skønne, at der over for dette Punkt er tilstrækkelig Grund til at gøre Forstel paa Svenske og andre Nationer, saa længe som der fra svensk Side ikke vises os det samme Hensyn, og kunne derfor ikke dele de Ansuelser herom, som foresægtes af Udvalgets ærede Flertal i denne Betænkning og belægges med et Citat af N. F. S. Grundtvig fra den grundlovgivende Rigsforsamling; Tanken kan maasse være god, men dens praktiske Udførelse kræver Genfærdighed, og den mangler. Vi ere derfor enige med Indenrigsministeren, som i øvrigt billigede de af Landstinget i Lovforslaget foretagne Forandringer, i hans Udtalelser om, at det netop vilde være heldigt at komme bort fra den tidligere Praksis, da man anlagde et kortere Naremaal for nogle Udlændinge end for andre; en Undtagelse mene vi dog, at der kan gøres med Hensyn til Sønderjyderne.

Noget andet er det, at vi paa Grund af den store Uensartethed, som nu hersker mellem Landene paa dette Omraade, og Uensfærdigheden af det bedst mulige Forhold til vore Naboer og ikke mindst til de nordiske Lande ere ganske enige med Flertallet om det ønskelige i, at der kunde blive oprettet Traktater eller Overenskomster om fælles Regler for Indfødsrets eller Statsborgerrets Meddelelse, og da først og fremmest

med Sverige, fra hvilket Land der fler en saa hyppig Flytning hertil og ombendt — det første dog vistnok i betydelig højere Grad — men herved vilde jo netop den manglende Genfærdighed være opnaaet.

Naar der derimod ovenfor henvises til den svenske Lov, som foruden andre Bestemmelser fastsætter et 3-aarigt Ophold som Vilkaar for Meddelelsen af svensk Statsborgerret, da har dette Argument formentlig ingen Betydning; denne Bestemmelse ligesom de andre i denne Lov, hvoriblandt økonomisk Selvstændighed, ere nemlig kun Betingelser, som skulle være til Stede, men som i øvrigt aldeles ikke give Afgang til Statsborgerret i Sverige; denne bevilges administrativt og, hvad der i denne Forbindelse er Hovedsagen, til Trods for betydelig længere Ophold kun yderst sjældent.

Naar Landstinget har valgt 12 Aar som Udgangspunkt, uden at dog dette Naremaal, som bemærket, gøres til usædvanlig Betingelse, da maa det betragtes som et ret heldigt Valg af Hensyn til Sverige, hvorfra jo den største Indvandring finder Sted, da den ovenfor omtalte dansk-svenske Overenskomst af 18de August 1888 giver gensidig Forsørgelsesret med 12 Aars fast Ophold efter det fyldte 21de Aar, men i øvrigt skulle vi erkende, at det kan være Genstand for nærmere Overvejelse, hvilket Naremaal man maatte anse for det mest passende at gaa ud fra som et Grundlag, dog at et Naremaal deromkring ikke kan anses for i Reglen at være en overdreven Fordring. — Fordringen om relativ økonomisk Selvstændighed bør derimod sikkert ikke fraviges.

Sluttelig skulle vi udtale, at Landstinget, saa vidt vi kunne skønne af de foreliggende Oplysninger, med de omtalte Principper som Grundlag er gaaet stønsomt frem ved Undersøgelsen af de enkelte Andrageres Kvalifikationer og den deraf følgende Udskyldelse af de 18 Personer, som Flertallet foreslaar genoptagne. Skulde vi udøve Kritik, da maatte den snarest gaa ud paa, at man i Landstinget er gaaet lovlig mildt til Værts i sin enkeltvisse Bedømmelse af Forlangendet om „selvstændig økonomisk Tilværelse“; der kunde vistnok blandt dem,